

om, at jeg kun er enig i at fastholde denne Paragraph, fordi jeg anseer den for at være af den allerførste Betydning og Vigtighed for hele vor Udvikling. Jeg anseer den for det Første for at være en ligefrem Selsfølge af hele Budgettet; naar man har indført en Deling i selve Budgettet og opgjort Forholdet mellem Landsdelene og Kongeriget, da er det ganske naturligt, at det, der bliver tilovers, efterat Kongeriget har udredet alle derpaa hvilende Udgifter, kommer til at tilhøre Kongeriget, og at der ikke i Enderesultatet opstaaer en Sammenblanding og Forvirring mellem de forskellige Landsdeles Finantsforhold. Man har vel indvendt herimod, at der ikke endnu har fundet nogen endelig Afgjorelse Sted, og at det derfor ikke nu kan være paa tide at træffe en saadan Bestemmelse. (Hør!) Men jeg maa gjøre opmærksom paa, at jeg troer, det vilde være i høi Grad urigtigt, om man virkelig ventede, at der engang i Tiden skulde kunne finde en saadan Afgjorelse af disse høist forviklede Forhold Sted; det vilde efter min Mening være en af de urigtigste Veie, man kunde betænde, dersom man nu strengt og nøie vilde tage disse finantsielle Forhold mellem Hertugdømmerne og Kongeriget og derved faa et saadant Tvedragtens Udsle, hvorpaa de først sammentrædende Mænd skulde forsøge deres Kræfter. (Hør!) Ind imellem de forskellige Landsdele. Men under alle Omstændigheder kan jeg ikke forstaae, hvorledes der skulde være Anledning til, ikke at betragte det Budget, som er os forelagt af Ministeriet, paa hvilket vi ere gaaede ind, og i hvilket Ministeriet dog formeentlig tilstrækkelig har varetaget de forskellige Landsdeles Tary, som noget Endeligt; vi maae jo dog see at komme til et endeligt og blivende Overblik, det kan jo dog ikke gaae an at vedblive at lade det staae hen som noget Løst og Ubestemt, vi maae jo dog have Noget, som vi vide, at vi raade over og have en bestemt Indflydelse paa. Men, skulde det være saaledes, at Ministeriet nu var kommet til den Overbeviisning, at de andre Landsdele vare blevne behandlede paa en ubillig Maade i Budgettet, saa er der jo aldeles Intet til Hinder for, at det selv til 3die Behandling kommer med et Forslag, hvorved det

raader Bod derpaa, og sige: vi ere gaaede de andre Landsdele 100,000 Rbd. eller 200,000 Rbd. for nær. Jeg vil ikke sige, det forholder sig saaledes; men hvis det var Ministeriets Mening, saa er det jo dog en ganske simpel Veie, at Ministeriet kan komme til 3die Behandling og oplyse dette, og jeg er overbevist om, at det vil finde, som det altid har fundet, den største Beret vilighed hos os til at gjøre alle Landsdele lige Stjel. Jeg kan, fra Ministeriets Side tænke mig en anden Grund og en væsentlig politisk Grund mod dette Uendringforslag, nemlig, at der derved indtræder en saadan Adskillelse, som ikke tidligere har fundet Sted med Hensyn til Finantserne; dette er imidlertid en Følge af hele den Maade, hvorpaa Ministeriet har behandlet denne Sag, og en ligefrem Følge deraf. Men jeg kan dog ikke i og for sig betragte det som noget saa Uheldsvangert, at der fremtræder særegne Beholdninger for de forskellige Landsdele; thi efter hele Ministeriets Plan, saa vilde jo dog i mange ikke væsentlige Henseender de forskellige Landsdele komme til at indtage en selvstændig Stilling, hvoraf ogsaa følger, at de ville faae visse særegne finantsielle Forhold. Det, at der nu opføres en særlig Beholdning for en enkelt Landsdeel, vil altsaa ikke være i Strid med den hele Udvikling, som man maa antage følger af den Plan, som Ministeriet engang i Tiden snarest muligt vil sætte igennem. Jeg skal forøvrigt tilføie, at, dersom man skulde have nogen Betænkning med Hensyn til det stillede Uendringforslag, saa ville de Herrer finde et Uendringforslag stillet hertil, som gaaer ud paa, at det mulige Overflud vel skal løbe ind i den fælles Kasse, men under Forsudsætning af, at et tilsvarende Beløb kommer fra Hertugdømmerne, saaledes altsaa, at, hvis der bliver nogen særegen Beholdning for Kongeriget, da vil det kun være forsaa bidt som et til Kongerigets Beholdning svarende Beløb kommer fra de andre Landsdele, hvorved der da vilde være raadet Bod paa denne Ulempe. Jeg for mit Vedkommende skal ikke have Noget imod at tiltræde dette Uendringforslag; det forekommer mig, at der kan tales ligesaameget for dette som for det andet, og det var kun paa Grund